

Til
Kultur- og likestillingsdepartementet
ved statsråd Lubna Jaffery

Fra
Norske Kulturarrangører

Oslo, 27. februar 2026

Norske Kulturarrangører (NKA) er en landsomfattende, partipolitisk uavhengig interesse- og kompetanseorganisasjon for arrangører i kulturfeltet. Vi organiserer over 500 medlemmer, fra små rockeklubber og festivaler til store konsert- og litteraturhus.

Hørings svar til verdiprinsipper for rimelig betaling for kunstnerisk arbeid

Norske Kulturarrangører (NKA) takker for muligheten til å levere et hørings svar i gjeldende sak, og vil innledningsvis uttrykke vår støtte til regjeringens mål om at kunstnere skal få rimelig betalt for sitt kunstneriske arbeid. Rimelig betaling er grunnleggende for et anstendig arbeidsliv og en viktig forutsetning for den videre profesjonaliseringen av kulturnæringen. NKA vil gjerne bidra til dette. Vi har likevel enkelte punkter vi ønsker å trekke frem eller understreke.

Behov for avklaringer og konsekvensutredninger

Vi savner i første rekke en beskrivelse av hvordan dagens praksis er, men i enda større grad etterlyser vi en konsekvensutredning av hvilke konkrete følger verdiprinsippene vil få.

Verdiprinsipp 7 legger for eksempel til grunn at det ligger et ansvar for samarbeid, leverandører og underleverandører hos oppdragsgivere som omfattes av definisjonen statlig finansierte kunst- og kulturinstitusjoner og mottakere av støtte via statlige tilskuddsordninger. Vi savner en redegjørelse for hvem som inngår i disse leverandørbegrepene, og stiller spørsmål ved i hvilken grad det skal være mulig for oppdragsgiver å kontrollere leverandører og underleverandørers praksis på området. Slik vi forstår det praktiske innholdet i prinsippet vil dette medføre et svært omfattende arbeid, der en arrangør som setter et band på en scene også skal være ansvarlig for at bandet honorerer sin kostymedesigner og scenograf i tråd med

verdiprinsippene for rimelig betaling. Dette mener vi opplagt bør være bandets eget ansvar, ikke arrangørens.

Vi ser også at prinsippene griper inn i områder som allerede er regulert av arbeidsmiljøloven og åndsverkloven, og savner en forklaring på hvordan verdiprinsippene forholder seg til disse.

Behov for økning av tilskudd

Fra arrangørens side, som i de fleste tilfeller er oppdrags- og arbeidsgivere, er det i utgangspunktet trange budsjetter og lite fleksibilitet. De aller fleste arrangører er avhengige av prosjekt- og driftsstøtte for å kunne overleve, og dersom verdiprinsippene for rimelig betaling krever større budsjettposter til honorering, mener vi at dette også må speiles i rammene for tilskuddsordningene tiltenkt arrangørene. I så tilfelle er det helt rimelig å kreve at disse prinsippene følges av tilskuddsmottakere.

Institusjonene forholder seg allerede til tariff og har en avtaleregulert drift. Verdiprinsippene treffer derfor det frie musikkfeltet der man i svært liten grad har ansatte utøvere, eller en struktur som sørger for å ivareta slike verdiprinsipper. Uten en tilsvarende styrking av tilskuddsapparatet er vi, i likhet med Norsk Jazzforum, redd gapet mellom institusjonene og det frie feltet bare vil fortsette å vokse.

Risiko for tap av kunstnerisk mangfold i det frie feltet

Selv om prinsippene skal gjelde rimelig betaling, kan det ikke ses på som en isolert størrelse. Det vil kunne få konsekvenser for andre kulturpolitiske målsettinger som mangfold og representasjon på den norske kunst- og kulturscenen dersom tilbudet reduseres. Dette er også en endring som vil kunne få utslag for publikum. Dersom arrangørene skal forholde seg til prinsipper for økte honorarer og betaling til kunstnere, noe som for mange vil være et nødvendig steg i riktig retning, er man også avhengig av å kunne holde billettprisene på et nivå som gjenspeiler publikums betalingsvilje. Som omtalt i «prinsipper for prinsippene» kan konsekvensene innebære at kulturtilbudet reduseres til fordel for rimelig betaling til kunstnere, selv om dette slik også det påpekes i teksten ikke i seg selv er et ønsket utfall. Hva som vil være det reelle utfallet er ennå uklart, og vi vil på ny understreket behovet for en konsekvensutredning før prinsippene eventuelt skulle bli gjeldende.

Mulige utfordringer for frivilligheten

Dersom alternativet til det som i notatet benevnes som “falske næringsdrivende” skal være ansettelse, og at frivillig valgte styrer deretter skal ha arbeidsgiveransvar, står vi overfor et potensielt krevende arbeid. Det har blitt gjort enkelte tiltak for å forenkle at frivillige lag og organisasjoner kan være arbeidsgivere, men å skaffe frivillige til å sitte i styrer er allerede en utfordring i kulturfrivilligheten, om de ikke også skal få arbeidsgiver- og personalansvar. Vi støtter UNOF i vurderingen av at det antakelig vil

være behov for en egen veileder for frivillige organisasjoner som formidler kunstnerisk arbeid i kraft av å være oppdragsgivere.

Vi vil også benytte anledningen til å etterlyse en vurdering av hvilken påvirkning prinsippene vil ha for aktører som opererer uten statlig finansiering. Selv om de er ment å gjelde for statlig finansierte kunst- og kulturinstitusjoner er det ikke usannsynlig at hele markedet, og da også tilbudene, vil reagere på et nytt sett med rammer for prising av kunstnerisk arbeid.

Avslutningsvis vil vi understreke at det er viktig at prinsippene, dersom de skal innføres, fungerer som en veiledende standard, og ikke er rettslig bindende, slik formulert i forslaget. Samtidig vil vi bemerke at det fremstår noe uklart hvordan denne veiledende standardens «følg eller forklar»-prinsipp skal følges opp av for eksempel statlige finansierte tilskuddsordninger.

På vegne av Norske Kulturarrangører

Siri Haugan Holden
Daglig leder